

[P. M. Dam.]

lige så gode lønvilkår som England, kan de ikke forvente at få noget mandskab.

Hvorvidt alle vore skibe kan bemandedes med de tilbageværende fiskere, er jeg for øjeblikket ikke klar over. At det vil kunne have sine vanskeligheder, tvivler jeg ikke om. Det er i hvert fald givet, at vore fiskere foretrækker den større fortjeneste og de ombord i de fremmede skibe iøvrigt langt bedre forhold end dem, der kan bydes dem ombord i de færøske skibe. Bemandingen af i hvert fald den ringeste del af vor fiskerflåde kommer til at bero på, hvor stor efterspørgslen efter færøske fiskere er fra Island, Norge og England.

Det i de allersidste år opblomstrede sildefiskeri ved Færøerne, som man sætter så store forhåbninger til, må betragtes som et lyspunkt i den ellers så trykkende økonomiske situation, der hviler over de færøske forhold. For den omtalte forældede fiskerflåde kan det få den største betydning, idet de ældre trawlere såvel som kutterne synes at være godt egnede til dette specielle fiskeri. Det er bare et spørgsmål, om kutterne er stærke nok til at holde til et fortsat intenst drevet sildefiskeri med garn, da kælden til opstabling af de tomme tønder kræver, at skibets skrog er stærkt og solidt bygget. Jeg kan i denne forbindelse ikke undlade at udtale min tak til den høje regering og de danske myndigheder for den store og aldeles uundværlige hjælp, de har ydet, for at salgsforholdene kunne komme til at glide, således at vi har kunnet sælge al den sild, vi har kunnet fange — det sidste år over 200 000 tønder for en samlet sum af ca. 24 mill. kr.

De skæbnesvangre følger, denne udvikling af fiskerflåden har — ikke bare med hensyn til at kunne holde stand i kampen om de fremmede fiskemarkeder, men også for beskæftigelsen hjemme — er åbenbare for enhver. Forarbejdningen af saltfisken til klipfisk har udgjort en væsentlig del af hjemmearbejdet. Yderligere kommentarer er således overflødige.

Som allerede antydnet er alle, der kender til færøske forhold, enige med hensyn til nødvendigheden af en hurtig fornyelse af færingernes fiskerflåde. Dette understreges af de af lagtinget og landsstyret såvel som af de af regeringen nedsatte udvalg eller kommissioner til kortlægning af de økonomiske forhold på Færøerne, og det understreges af redere, fiskere og alle på Færøerne, der beskæftiger sig med øernes økonomiske og erhvervsmæssige problemer.

Efter en nøje undersøgelse af indtjenings- og rentabilitetsmuligheder for de forskellige typer og størrelser af fiskerskibe indenfor vort fiskerierhverv er både den af lagtinget og landsstyret nedsatte kommission af særlig fiskerikyndige og det af statsministeriet den 21. august 1953 nedsatte udvalg, der har afgivet den foreliggende meget værdifulde betænkning og fremsat forslag om oprettelse af et realkreditinstitut på Færøerne, kommet til det resultat, at de skibe, som har de bedste muligheder, er de helt store dieseltrawlere eller oliefyrede trawlere og store skonnerter med lynfrysning og alle andre til et moderne og rationelt drevet fiskeri hørende grejer ombord. Men en trawler af den slags koster 4—5 mill. kr. og en skonnert ca. 1 mill. kr. Skal den slags skibe udgøre ryggraden i fornyelsen af vor fiskerflåde, stilles der vældige økonomiske krav ikke bare til kreditinstituttet, staten og lagtinget, men også og i særlig grad til vedkommende, der skal gå i gang med anskaffelse af fartøjerne.

Realkreditinstituttet kommer i begyndelsen til at råde over 4,5 mill. kr.; heri er medregnet 2 mill. kr. som rentefrit lån fra nationalbanken. Regner man med, at staten og lagtinget hver udlåner 15 pct. af anskaffelsessummen, vil den samlede lånesum, som de tre institutioner kan starte med, beløbe sig til ca. 7,2 mill. kr. Fra privat side skal der skaffes 20 pct. eller 1,8 mill. kr. Forudsat at dette vil kunne lade sig gøre, kommer man således til at begynde med til at råde over en samlet anskaffelsessum på ca. 9 mill. kr., et betydeligt beløb.